

# 21 Söndagen efter Trefaldighet

3 Årg. Ev. Matt 12:15-21

I.N.J

En fråga som den uppmärksamme bibelläsaren förr eller senare ställs inför är varför Jesus på så många ställen – precis som i evangeliet idag – ”*strängt förbjuder*” sina lärjungar och efterföljare att ”*avslöja vem han var*”. Borde han inte istället vara *tacksam* och *glad* över den gratisreklamen? Eller var det bara ett billigt trick från hans sida? Bästa sättet att ge spridning åt något, är att belägga folk med munkavle!

Svaret på dessa frågor är otvetydigt: *Nej!* Och det sammanhänger med *vem* Jesus är och *vem* Jesus vill vara. Uppenbarligen ville Jesus göra något *mer* än att bota de sjuka och ge de hungrande dagligt bröd. Och vad var då det? Orden ur profeten Jesajas bok om ”*Herrens tjänare*” som Matteus citerar hjälper oss på traven. Här är Jesu verk förutsagt, här blir det klart varför han kom och hur han själv ser på sin uppgift!

Men vad gick det verket ut på? Idag när överskriften i evangelieboken är ”*Samhällsansvar*”, är det lätt att tänka fel. När Jesaja talar om att Jesus skall ”*förkunna rätten för folken*” och ”*föra rätten till seger*”, då syftar han inte på ett inomvärldsligt reformprogram. Istället handlar det om hans *frälsargärning*! Det ord som översattes med ”*rätt*” har en djupare betydelse. Man kan inte översätta det med rättvisa rätt och slätt. Ordet ”*krisis*” på grekiska handlar om dom – Guds rättvisa dom över den värld och de människor som vänt honom ryggen. Med andra ord: Genom att Jesus kom står hela världen inför ”*en avgörande vändpunkt*”. Jesus förkunnar ”*nåd*”, men också ”*dom*”. Genom honom skall Gud återställa skapelsen till sitt *ursprung*. Det är frälsningens innebörd.

Bo Giertz skriver i sin kommentar till detta bibelställe: ”Jesus gör inte propaganda och driver inte politik. I stället övar han själavård. Han tar sig an dem som håller på att misströsta och ge upp. Och så kommer han att fortsätta, tills hela världen fått höra budskapet. Då kommer den stora segerdagen, då alla får se, att det var han som ägde all makt i himmelen och på jorden”.

Jesus är därför inte en *samhällsomstörtare* inte heller en *samhällsförbättrare*. Han har heller inget *partiprogram*, han tillhör inget *politiskt parti*. Det borde vara självklart, lika självklart att vi som kristna inte kommer till gudstjänsten för att skylta med vår partibeteckning. I gudstjänsten – får vi allt böja knä sida vid sida, inför samme Frälsare och vid samma altarbord. För som Paulus säger, här är det andra måttskalor som gäller: ”*Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus*” (Gal 3:28).

Hur skall vi nu kunna pressa in evangeliet idag under rubriken "*Samhällsansvar*"? Det är inte helt lätt! Men låt mig säga så här: Det är given sak att vi som kristna inte drar oss undan vår plikt som samhällsmedborgare. Det är inte Jesu sak att ordna ett gott samhälle åt alla, utan det istället *vår* sak! Det finns en arena där åsikter och meningar av de slaget får brytas med varandra och där man fritt får "*träta och ropa*". Och det är Sveriges riksdag, landstinget i Region Halland och Laholms kommunfullmäktige!

Uppdraget vi fått, att också ta vårt ansvar för det samhälle där vi lever, det har Jesus inte befriat oss ifrån. Det tillhör *vårt förvaltaruppdrag*, det vi fick i skapelsen. Här i Laholm får vi *söka "vår stads bästa"* för att citera profeten Jeremias ord (Jer. 29:7) till de fångna judarna i Babel. Den delegationen kan vi inte lämna tillbaka till honom. Den är vår, och en gång skall resultatet bli uppenbart. Har vi varit "*trogna och kloka förvaltare*" (Luk. 12:42) eller inte.

Som präst kan jag inte använda mitt ämbete för att framföra mina högst privata tankar i politiska ämnen. Det är verkligen inte min sak att tala om för dig hur du skall rösta i valet, hur höga skatter vi skall ha här i landet, vilka klimatmålen skall vara, hur många asylsökande vi skall ta emot, om vi skall gå med i Nato eller fortsätta att vara alliansfria. Du är *myndig*, och du har ett *ansvar* att bilda dig en egen uppfattning och följa din övertygelse. Och inte behöver jag väl påminna dig att du som kristen alltid skall ha Guds Ord för ögonen? Och då menar jag *hans Lag* som profeten Mika sammanfattar på följande sätt: "*Vad gott är har han kungjort för dig, o människa. Ty vad annat begär väl Herren av dig, än att du gör vad rätt är och bemödar dig om kärlek och vandrar i ödmjukhet inför din Gud?*" (Mik 6:8). Att vi sedan som kristna kan komma till olika slutsatser och ståndpunkter, ja, det får vi leva med.

Som sagt: Att Jesus "*strängt förbjuder*" sina efterföljare att "*avslöja vem han var*", det är just för att hans främsta prioritet var att *frälsa människorna*. Men det många i hans samtids trodde, det var ju att han var, *en politisk Messias*. Ja, det gick till och med så långt att man ville göra honom till kung. Men Jesus drog sig undan. (Joh. 6:15) I klartext: Han ställer inte upp på människors politiska agendor hur mycket de än viftar med partiboken under näsan på honom. Han står över allt sådant eftersom han är "*alla konungars Konung och alla herrars Herre*", 1 Tim 6:15. Varför skulle han låta sig krönas med jordiska kungakronor när han *redan* är himmelrikets konung?

Därför kom Jesus inte till vår jord klädd i kunglig purpur och med en glänsande krona på sitt huvud! Han kom för att frälsa oss undan synd, förgängelse och död. Därför möter han oss *utan* maktens alla attribut. Och frälsningens *medel*? Ja, inte blev vi frälsta genom en majestätisk gest från himmelen, utan genom ett kors. På

det dog Jesus, för att vi – som Luther skriver i katekesen - skulle *"tillhöra honom, leva under honom i hans rike och tjäna honom i evig rättfärdighet, oskuld och salighet"*. Och har vi inte del i det riket, vad hjälper det oss då att vi lyckats skapa ett idealsamhälle här på jorden? Kanske blir vi lite stötta i kanten att Jesus inte gör gemensam sak med oss i vårt politiska engagemang. Men Jesus är obeveklig! Han ställde inte ens upp på att lösa en arvstvist mellan två trätande bröder, utan frågar förvånat: *"Vem har satt mig till att döma eller skifta mellan er?"* (Luk 12:14).

Men har då kristen tro *ingen* påverkan på omgivningen alls? Och framförallt skall den inte ha det? Jo, visst skall den det. Men som du märkte är det inte på *gatorna*, eller genom *trätor och rop*, förändringen sker. Visst är det så att Jesus förvandlar människor, förändrar dem inifrån, påverkar deras sinnen, deras sätt att tänka, deras syn på världen och människorna och deras sätt att handla. Men det betyder inte – som ju faktiskt fariséerna lärde – att när väl människor blivit på ett visst sätt, då kommer Guds rike! Nej, Guds rike kommer av sig självt, därför att Gud vill det. Och det riket hör ju, som Jesus också sagt, *"inte till denna världen"* (Joh. 18:36). När den saken blev klar för alla de som nu entusiastiskt följde honom, att det var *något mer* han ville ge dem än jordisk lycka och välfärd, då droppade de av, en efter en. Hälsa? Javisst? Bröd för dagen? Självfallet? En världslig Messias? Absolut! Men frälsning undan synd och död? Nej, tack!

Men hur kan man *tacka nej* till frälsningen? Hur kan man vilja ha Jesus som partikamrat, men avvisa honom som Herre och Frälsare? Det är gåtfullt! Idag uppmanas vi istället att låta Jesus vara *den han är och vill vara*, nämligen den som tar sig an dig, förlåter dig, upprättar dig, helar dig och gör dig till sin. Du är sådan i dig själv att du behöver det! Du kan säkert känna igen dig själv i orden om det *"knäckta strået"* och den *"tynande veke"*. Utan att Jesus får ta sig an oss, blir jorden inte förändrad. Men får han göra det, då kan jorden bli, inte en himmel, men väl – och det är ju inte illa - *en förgård* till himmelen. Vi ber:

*Milda sken av Faderns ära  
Dina rena strålar sprid  
Kring vår värld, och låt den bära  
Ljus och renhet, tröst och frid.  
Låt vår jord få bli en förgård  
Till den himmel ditt du vill  
Samla dem som hör dig till. Amen.*

Psalmer: 2, 347, 355, 15